

זוהר דף קטו ע"א

ז"א והשכינה יסייעו לכם בגלות

"וְיִסְרְתִי אֶתְכֶם אִף אֲנִי שְׁבַע עַל חַטֹּאתֵיכֶם". אמר רבי אבא, **"וְיִסְרְתִי אֶתְכֶם"**, היינו על ידי ממונים אחרים, כמו שנתבאר, [י"ז] **"אִף אֲנִי"**, הרי אני אתעורר לנגדכם, הרי שב"ע להתעורר עליכם.

המלך ובנו יצאו לגלות

בוא וראה, אהבה העליונה של הקדוש ברוך הוא בישראל, משל למלך שהיה לו בן יחיד, והיה חוטא לפני המלך, יום אחד סרח לפני המלך, אמר המלך כל אותן הימים הכייתך, ולא שמעת, מכאן ולהלאה מה אעשה לך, אם אגרשך מן הארץ, ואשלחך מן מלכותי, פן יקומו עליך דובי השדה או זאבי השדה או גזלנים, ויעבורך מן הארץ, מה אעשה, אלא אני ואתה נלך בגלות ונצא מן הארץ.

ה' הולך עם ישראל לגלות

כך אמר הקדוש ברוך הוא, ישראל מה אעשה לכם, הרי הכיית אתכם ולא הטיתם אזניכם, הרי הבאתי עליכם שרי מלחמה, שרי אש, להכות לכם, ולא שמעתם, אם אגרש אתכם מן הארץ לבדכם, מתירא אני עליכם מכמה דובים מכמה זאבים שיקומו עליכם, ויעברו אתכם מן העולם, אבל מה אעשה לכם, אלא אני ואתם נצא מן הארץ ונלך בגלות, זה שכתוב: **"וְיִסְרְתִי אֶתְכֶם"** ללכת בגלות, ואם תאמרו שאעזוב אתכם, **"אִף אֲנִי עִמָּכֶם"**.

ה' אינו נכנס להיכל ללא המלכה והבנים

"שְׁבַע עַל חַטֹּאתֵיכֶם", הרי שב"ע זו תגרש עמכם, ולמה, **"עַל חַטֹּאתֵיכֶם"**, זהו שכתוב: **"וּבִפְשָׁעֵיכֶם שְׁלַחָה אִמְכֶם"** (ישעיהו נ, א), אמר הקדוש ברוך הוא, אתם גרמתם שאני ואתם נצא מן הארץ, הרי השכינה תצא מהיכלה עמכם, הרי נחרב הכל, היכל שלי ושלכם נחרב, שהרי למלך אין ראוי לו היכל, אלא כאשר הוא נכנס בו עם המלכה, ושמחת המלך לא נמצאת, אלא בשעה שהוא נכנס בהיכל המלכה, ובניה נמצאים עמה בהיכל, ושמחים

זיו הזוהר

יז. כי מאתו יתברך שמו לא תצא הרעות, והאלהים עשה שייראו מפניו, וקדושה ובשביל זה נבראו כל הכחות הרעים של הסטרא אחרא, כדי שיוכל להיות עונש של דין בעולם, על דרך הסתרת פנים דקדושה, כידוע מהפסוק ונקראת שב"ע:

כולם ביחד, עכשיו שאין נמצאים בו הבנים עם המלכה, הרי ההיכל חרוב מהכל, אלא אני
מה אעשה, אף אני אצא עמכם.

ואתנו ישיב נדחים קובץ

ועכשיו, אף על פי שישראל הם בגלות, הקדוש ברוך הוא נמצא עמהם, ואינו עוזב אותם,
וכאשר יצאו ישראל מן הגלות, הקדוש ברוך הוא יחזור עמהם, שכתוב: **"וְשָׁב ה'**
אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתֶךָ" (דברים ל, ג), **"וְשָׁב ה' אֱלֹהֶיךָ"** ודאי, וזה נתבאר.

זוהר פרשת וארא חלק ב' דף כו ע"א

מי שאינו שומר בריתו גורם פירוד היחוד למעלה

"וְהִבֵּאתִי עֲלֵיכֶם חָרֵב נֶקֶמַת נְקָמַת בְּרִית". פתח רבי שמעון ואמר, **"גורו לְכֶם מִפְּנֵי חָרֵב כִּי
חָמָה עֲוֹנוֹת חָרֵב לְמַעַן תִּדְעוּן שְׁדוּן"** (איוב יט, כט), **"שדין"** כתיב, **"גורו לְכֶם מִפְּנֵי
חָרֵב"**, איזה חרב, זו חרב **"נְקָמַת נְקָמַת בְּרִית"**^[יח] שהרי חרב זו עומדת להסתכל במי שמשקר
בברית, שכל מי שמשקר בברית הנקמה שנוקמים ממנו היא החרב היא, זהו שכתוב: **"כִּי
חָמָה עֲוֹנוֹת חָרֵב"**, מה הטעם, לפי שהמשקר בברית גורם פירוד בהזדווגות העולמות, ואין
מקבל השפע מי שצריך לקבל, ואין השפע נשפע למקומו הראוי לו, שהרי אין המשפיע
נתעורר אצל מקומו הראוי לו.

בגלל הנוטר בריתו נשפעים השפעות

וכל הנוטר בריתו, גורם שיתעורר ברית ההוא למקומו הראוי לו, ונתברכים העליונים
והתחתונים, מי מעורר ברית ההוא למקומו, צדיקים הנמצאים בעולם.

